

Jumala armastuse edasiandmine

Allie B., 12-aastane, Kentucky osariik, Ameerika Ühendriigid

Mõni aeg tagasi kolisime koos perega Kentucky osariiki.

See kurvastas mind, kuna meist jäid maha kõik minu sõbrad ja sugulased. Kentucky oli väga erinev sellest, millega ma harjunud olin. Kui ma esimest korda kirikusse läksin, nägin, et seal ei olnud palju inimesi. Kui ma mõistsin, kui väike minu kogudus oli, siis otsustasin, et selle asemel, et sellest halvasti arvata, võtan hoopis midagi ette.

Järgmisel hommikul läksime koos emaga poodi. Enne kodust lahkumist haarasin kaasa paki jaotusmaterjali. Kui me poodi jõudsime, võtsin ma šokolaadi ja läksin sellega kassasse. Kassapidaja skaneeris šokolaadi ja andis selle mulle. Mina ulatasin selle talle tagasi. Ta vaatas mind segaduses ja ütles: „Te just maksite selle eest.”

Ma vastasin: „Ma tean, aga ma kingin selle sulle!” Siis lisasin ma šokolaadile ühe jaotusmaterjali kaardi. Ta naeratas ja tänas mind. Ta vaatas kaardi tagaküljele, kuhu olin kirjutanud „igaüks on Jumala laps”. Lahkusin rõõmsana, teades, et isegi kui ta Kirikuga ei liitu, olen teinud midagi head.

Hiljem samal päeval meenus mulle, et olin unustanud ülejäänud jaotusmaterjali kassa juurde. Kui me järgmine kord poes olime, läksin küsima, kas kaardid on veel alles. Siis nägin ma midagi, mis sundis mind peatuma. Oma viies kassas olid kaardid kirjaga „igaüks on Jumala laps”. Kassapidaja oli need laiali jaganud! Ma olin väga õnnelik selle üle, mida olin teinud. ■

